

STRESZCZENIE

Rozprawa *Eklezjologia fundamentalna w myśli teologicznej i Magisterium Ecclesiae Josepha Ratzingera/Benedykta XVI* przedstawia próbę rekonstrukcji i systematyzacji eklezjologii fundamentalnej obecnej w pismach i nauczaniu niemieckiego teologa. Mimo licznych opracowań poświęconych jego eklezjologii, brak dotąd całościowego ujęcia tego zagadnienia w perspektywie fundamentalnej. Celem pracy jest zatem wypełnienie tej luki poprzez wydobywanie, opis i interpretację elementów myśli J. Ratzingera/Benedykta XVI, które tworzą spójny model eklezjologii fundamentalnej o wyraźnej wartości apologijnej.

Teza rozprawy głosi, że Joseph Ratzinger/Benedykt XVI proponuje oryginalne, teologicznie integralne ujęcie eklezjologii fundamentalnej, zakorzenione w Piśmie Świętym, Tradycji i Magisterium Kościoła, a jednocześnie otwarte na dialog ze współczesnością. Jego refleksja charakteryzuje się ścisłym powiązaniem eklezjologii z chrystologią.

Rozdział pierwszy, poświęcony genezie Kościoła, omawia współczesne interpretacje początków chrześcijaństwa, a następnie rekonstruuje myśl J. Ratzingera, według której Kościół rodzi się w dynamicznym procesie obejmującym całe życie Jezusa Chrystusa oraz działanie Ducha Świętego. W pracy omówiono również dokumenty Międzynarodowej Komisji Teologicznej i Kongregacji Nauki Wiary, które pod kierunkiem niemieckiego teologa formułowały argumentację dotyczącą historyczności Kościoła.

Rozdział drugi przedstawia cztery znamiona Kościoła: jedność, świętość, powszechność i apostołskość. W pracy ukazano ich biblijne i teologiczne podstawy, aktualne wyzwania związane z ich realizacją oraz ich charakter jako daru i zadania dla wspólnoty wierzących.

Rozdział trzeci omawia strukturę Kościoła, koncentrując się kolejno na kształtowaniu się urzędów, zasadzie sukcesji apostołskiej, zagadnieniu prymatu oraz kwestiach związanych z demokratyzacją struktur. Każde z tych zagadnień przedstawiono z uwzględnieniem stanowiska J. Ratzingera, który wskazuje na

sakramentalny charakter urzędów oraz ich teologiczną tożsamość w kontekście współczesnych wyzwań.

Ostatni rozdział przedstawia propozycję nowych dróg uzasadniania wiarygodności Kościoła, wyprowadzonych z dorobku teologicznego niemieckiego teologa. W pracy omówiono kategorie piękna, miłości, nadziei i racjonalności, wskazując ich teologiczne podstawy oraz znaczenie dla współczesnej apologii chrześcijaństwa.

Przeprowadzona analiza dowodzi, że eklezjologia fundamentalna J. Ratzingera/Benedykta XVI stanowi spójny projekt teologiczny, zdolny do dialogu z wyzwaniami współczesności, a jednocześnie głęboko zakorzeniony w Tradycji Kościoła.

Słowa klucze:

Joseph Ratzinger, Benedykt XVI, teologia fundamentalna, eklezjologia fundamentalna, geneza Kościoła, początki chrześcijaństwa, znamiona Kościoła, struktura, hierarchia, urzędy, sukcesja apostolska, prymat, demokratyzacja, drogi uzasadniania wiarygodności Kościoła.